

mose, hendes parti og den regering, hun støtter, ikke giver de muligheder, de ressourcer og de rammer, der gør, at man kan udføre et fagligt forsvarligt arbejde.

Forklaringen på det er jo ikke bare retorik. Det er jo en reel fight, fru Charlotte Dyremose kæmper, nemlig om at få frigjort ressourcer til skattelettelser. Det har fru Charlotte Dyremose jo aldrig lagt skjul på, nemlig at det er det, der er hensigten, og at vi også skal nå et stykke ad den vej i regeringsperioden. Og så forklarer det jo, hvorfor man har problemer ude i den kommunale verden med den velfærd, man står for.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Hvis man skal udgøre et regeringsalternativ, så skal man jo have noget at byde på. Hr. Jan Petersen har sammen med sit parti nu fremlagt et finanslovsforslag, og det hænger ikke sammen. Torben M. Andersen, som er professor og leder af Velfærdscommissionen, siger jo, at der her er tale om et finanslovsforslag, som ikke hænger sammen, fordi man på den ene side lukker op for udgifterne og på den anden side påstår, at man kan overholde skattestoppet.

Det forslag, som Socialdemokratiet har fremlagt, vil betyde, at der er en markant risiko for overophedning, en markant risiko for, at der slet ikke er plads til den efterspørgsel, som skabes i samfundet på baggrund af det socialdemokratiske forslag.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil gerne deltage i en diskussion om den finanspolitiske holdbarhed af det, vi har lagt frem. Det er især en diskussion, der handler om risikoen for flaskehalse. Overophedning er jo ikke noget problem, det er ikke overophedning, der er problemet, det er den virkning, den giver, i form af at vi ikke kan levere arbejdskraft de steder, hvor den bliver efterspurgt.

Der må vi jo bare sige, at hvis man har en politisk vilje til at ville have en velfungerende offentlig sektor, så må man også tilføre den ressourcer. Det er vores bedømmelse, at der er råd til at give den offentlige sektor det løft, vi peger på dels i det offentlige forbrug – og det er jo ikke 10 mia. kr., i det offentlige forbrug er det omkring 2 mia. kr. – dels i overførsler, som er i omegnen af 1 mia. kr.

Det er jo den reelle forskel, fordi en række af de andre kilder, der er i vores finanslovsforslag, er kilder, hvor vi udmønter penge, som man er enige om, eller anvender indtægter, som man traditionelt har kunnet anvende tidligere, så den økonomiske holdbarhed i det her er sådan set o.k. Dokumentationen kan vi måske også ligefrem finde, for vi kunne jo godt operere med højere realvækstrammer før regeringsskiftet og samtidig få beskæftigelsen til at vokse. Den ambition har jeg stadig væk, det tror jeg stadig væk kan lade sig gøre, også med det ledighedsniveau vi har nu.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Forslaget er jo markant underfinansieret, og samtidig har det været nødvendigt at tage nogle alvorlige og kradsbørstige midler i brug, hvor man altså vil gå ind og pålægge erhvervslivet ganske store, nye omkostninger til skade for eksporten osv. Hvordan forholder hr. Jan Petersen sig til det?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Hvis man med underfinansiering mener, at vi foreslår, at der skal ske for 2 mia. kr. svækkelse af gældsafviklingen, så er det rigtigt – hvis det altså kaldes underfinansiering. Det mener vi på alle måder er forsvarligt. Vi er i øvrigt foran på alle måder med den gældsafviklingsplan, vi havde i 2010-planen. Så hvis det skulle være uholdbart at forsinke vores gældsafviklingsmulighed til fordel for at investere i nødvendige forbedringer i velfærd og i vores samfunds funktionsevne i forbindelse med at give borgerne den nødvendige velfærd, så forstår jeg sådan set ikke, hvad problemet er.

Må jeg så sige om besparelserne på tilskud: Mener hr. Christian Wedell-Neergaard virkelig, at dansk erhvervslivs overlevelse beror på tilskud?

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg kan forstå på hr. Jan Petersen, at han mener – og det er vel ikke overraskende – at det socialdemokratiske udspil hænger sammen. Men man må vel sige, at det er et synspunkt, han og hans parti står ret isoleret med. Stort set samtlige andre, der kan bedømme økonomi, mener det modsatte, og man kan se i dag, at Torben M. Andersen siger i en overskrift, at S-planen ikke